



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**

*Michał Serzycki*

Warszawa, dnia 25 sierpnia 2008 r.

DOLiS/DEC-499/08

dot. DOLiS-440-168/08

**DECYZJA**

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz w związku z art. art. 159 ust. 1 i art. 169 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi X na przetwarzanie jego danych osobowych w zakresie zastrzeżonego numeru telefonu w fakturach wystawianych przez operatora telekomunikacyjnego.

**odmawiam uwzględnienia wniosku.**

**Uzasadnienie**

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo X (zwanego dalej Skarżącym), stanowiące skargę na przetwarzanie jego danych osobowych w zakresie zastrzeżonego numeru telefonu w fakturach wystawianych przez operatora telekomunikacyjnego.

Skarżący podważył legalność działań operatora polegających na „całkowitym uwidacznianiu na dostarczanych mu fakturach VAT zastrzeżonego numeru telefonu. Numer ten jest całkowicie odkryty nie zakodowany dla osób trzecich np.: osoby, które przyjmują pieniądze w palcówkach kasowych pozostawiają na miejscu u siebie odcinek wpłaty z odkrytym zastrzeżonym numerem, który nie jest w żaden sposób zakodowany.”. Skarżący przedstawił kopię Oświadczenia (aneksu) z dnia 1 lipca 2007 r., twierdząc, iż jego pkt 3 „wyczerpuje znamiona usługi zakodowania numeru zastrzeżonego na fakturach VAT”. Skarżący wskazał w skardze, iż nie mogąc dojść z operatorem do porozumienia w zakresie rozpatrzenia jego reklamacji, wypowiedział umowę o świadczenie usług z nim usług w dniu 30 września 2007 r.

Skarżący zażądał również od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych „nałożenia sankcji karnej dla w/w operatora” i „skierowania sprawy na drogę sądową”.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, iż:

1. Operator wskazał, że zagadnienie „zastrzeżenia” numeru stacji telefonicznej dotyczyło – przed nowelizacją ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 21 lipca 2000 r. (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.) – głównie zakazu umieszczania danych osobowych w publicznie dostępnym spisie abonentów, a także udostępniania ich za pośrednictwem służb informacyjnych operatora. Obecnie – zgodnie z art. 169 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) – zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie na podstawie zgody. Przepis ten nie zakazuje zamieszczania danych osób fizycznych - które złożyły oświadczenia, o których mowa w tym przepisie - na fakturach, a dotyczy wyłącznie ujawnienia danych osób fizycznych w spisie abonentów i za pośrednictwem służb informacyjnych, faktura takim spisem nie jest. Jako, że faktura kierowana jest do abonenta, tj. osoby, której dane dotyczą będącej nadawcą (lub odbiorcą) komunikatu, nie dochodzi do naruszenia poufności danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną, o której mowa w art. 159 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego. Operator nie ma obowiązku kodowania numeru stacji telefonicznej na fakturach korespondencji kierowanej do abonenta, a obowiązujące przepisy nie zawierają obowiązku nieujawniania na fakturach informacji o numerze linii abonenckiej.
2. Operator umieszcza numer stacji telefonicznej na fakturach w celu przedstawienia abonentowi wykazu wykonywanych z tej stacji usług telekomunikacyjnych, za które zobowiązany jest uiścić opłaty.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Rozpoczynając uzasadnienie rozstrzygnięcia podjętego w tej sprawie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stwierdzić należy, że nie można uznać za nielegalne – jak zasugerował Skarżący wnosząc skargę - działań operatora polegających na uwidacznianiu na dostarczanych mu fakturach VAT jego zastrzeżonego numeru telefonu.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Operator jest administratorem danych osobowych Skarżącego, jako podmiot przetwarzający jego dane osobowe, pierwotnie dla potrzeb świadczenia usług telekomunikacyjnych, a także dla celów archiwalnych, czy dochodzenia wzajemnych roszczeń po zakończeniu umowy.

Istotą skargi są działania operatora polegające na uwidacznianiu na dostarczanych mu fakturach VAT jego zastrzeżonego numeru telefonu.

Za słuszne uznać należy stanowisko, iż przepis art. 169 Prawa telekomunikacyjnego nie zakazuje zamieszczania danych osób fizycznych na fakturach, a dotyczy wyłącznie ujawnienia danych osób fizycznych w spisie abonentów i za pośrednictwem służb informacyjnych. Faktura takim spisem nie jest. Skarżący – jak wynika

z przedstawionej przez niego kopii Oświadczenia z dnia 1 lipca 2007 r. - nie wyraził zgody na zamieszczanie identyfikujących go danych osobowych w spisach Abonentów i innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz wykorzystanie identyfikujących go danych osobowych dla potrzeb świadczenia przez operatora usługi informacji o numerach telefonicznych. Zastrzeżenie wyrażone w ww. oświadczeniu nie odnosi się do umieszczania numeru telefonu w fakturach VAT. Umieszczanie w treści faktury numeru telefonu nie prowadzi do naruszenia poufności danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną, o której mowa w art. 159 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego. Żaden przepis Prawa telekomunikacyjnego nie nakłada bowiem na operatora obowiązku kodowania numeru stacji telefonicznej na fakturach korespondencji kierowanej do abonenta, a obowiązujące przepisy nie zawierają obowiązku nieujawniania na fakturach informacji o numerze linii abonenckiej.

Przedstawiona przez Skarżącego kopia Oświadczenia (aneksu) z dnia 1 lipca 2007 r., w jego pkt 3 - wbrew twierdzeniu Skarżącego, iż punkt ten „wyczerpuje znamiona usługi zakodowania numeru zastrzeżonego na fakturach VAT” - nie przewiduje wykonywania przez operator usługi zastrzeżenia numeru telefonu Skarżącego w fakturach dostarczanych mu przez operator. Ten punkt Oświadczenia odnosi się do przetwarzania danych transmisyjnych w celach marketingowych. Dane transmisyjne (podlegające ochronie jako element tajemnicy telekomunikacyjnej - art. 159 ust. 1 pkt 3 Prawa telekomunikacyjnego), zgodnie z art. 165 ust. 4 Prawa telekomunikacyjnego - który stanowi, że dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 3, w zakresie i przez czas niezbędny dla celów marketingu usług telekomunikacyjnych lub świadczenia usług o wartości wzbogaconej, jeżeli abonent lub użytkownik końcowy wyraził na to zgodę - mogą być przetwarzane po wyrażeniu na to zgody przez abonenta, czy użytkownika. Skarżący odmówił wyrażenia zgody na przetwarzanie tych danych w celach marketingowych i ww. Oświadczenie, w jego pkt. 3 dotyczy przetwarzania tych danych tylko w celu marketingowym, a nie w celu przesyłania faktur za usługi.

Po przeprowadzeniu analizy okoliczności faktycznych sprawy wnioskować należy, iż Skarżący - być może na skutek pozyskania błędnej informacji udzielonej mu przez doradcę infolinii (należącej do operatora) - jest przekonany, że istnieje możliwość „zastrzeżenia” jego numeru telefonu, a czynność ta obejmuje również wskazywanie przedmiotowego numeru telefonu w fakturach. Jak wyżej wskazano, obowiązujące przepisy nie przewidują (i nie przewidywały) takiej możliwości, a w trakcie postępowania operator wyjaśniła, że podanie tej informacji - o zakodowaniu numeru na fakturach - była nieprawidłowa, lecz operator podjął w związku z tym działania naprawcze celem uzupełnienia wiedzy doradców w tym zakresie. Ponadto, operator podjął szereg - wskazanych w uzasadnieniu faktycznym niniejszej decyzji - działań w celu zabezpieczenia i ochrony danych osobowych, których jest administratorem, w tym danych osobowych jej klientów.

Skarżący zażądał również od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych „nałożenia sankcji karnej dla w/w operatora” i „skierowania sprawy na drogę sądową”, wobec czego wskazać należy, że Generalny Inspektor nie może uczynić zadość temu żądaniu Skarżącego. Czynności będące przedmiotem tego żądania Skarżącego pozostają poza przewidzianymi ustawowo kompetencjami Generalnego Inspektora. Oprócz uprawnień, jakie przewiduje art. 18 ustawy o ochronie danych osobowych, stosownie do przepisu art. 12 tejże ustawy, do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy: 1) kontrola zgodności przetwarzania danych z przepisami

o ochronie danych osobowych, 2) wydawanie decyzji administracyjnych i rozpatrywanie skarg w sprawach wykonania przepisów o ochronie danych osobowych, 3) prowadzenie rejestru zbiorów danych oraz udzielanie informacji o zarejestrowanych zbiorach, 4) opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń dotyczących ochrony danych osobowych, 5) inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć w zakresie doskonalenia ochrony danych osobowych, 6) uczestniczenie w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji zajmujących się problematyką ochrony danych osobowych. Ustawodawca nie przewidział wśród kompetencji Generalnego Inspektora nakładania sankcji karnych na administratorów, jak i kierowania na drogę sądową spraw, których istotą jest spór pomiędzy stronami umowy (w tym dotyczących świadczenia usług telekomunikacyjnych), co do sposobu jej wykonania, czy też rozliczania wzajemnych roszczeń. Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów, przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00) stwierdzając w uzasadnieniu tego orzeczenia, iż „(...) Generalny Inspektor (...) nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami.”.

Zasady odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych regulują przepisy rozdziału 3 Prawa telekomunikacyjnego, a art. 104 ust. 1 powołanej ustawy wskazuje wprost, iż do odpowiedzialności przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Zastosowanie znaleźć mogą przepisy zamieszczone w księdze III, tytule VII, dziale II pt. „Skutki niewykonania zobowiązań”, a inicjatywa wszczęcia postępowania przed sądem powszechnym w takiej sprawie powinna należeć do Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).